ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Ἡ Ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ θεοῦ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ 2012

Ἡ Ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ θεοῦ

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Γέννηση - Ἱερὰ Μονὴ Παντάνασσας, Νάξος

Σειρά:
«Χριστολογικά» ἀριθμ. 34

Copyright:
Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Φορμίωνος 83, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανὴ
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-60-6

Ἐκδοτική Παραγωγή

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀρδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Ἡ Ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ θεοῦ

τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

«Ὅς (δηλαδή ὁ Ἰησοῦς Χριστός) ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο (ἐθεώρησε) τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών» (Πρός Φιλιππησίους β΄6-7).

Δηλαδή : *«Ὁ Ὁποῖος, (δηλαδή ὁ Ἰησοῦς Χριστός) ἄν καί ἦταν Θεός, δέν θεώρησε τήν ἰσότητά του μέ τόν Θεό ἀποτέλεσμα ἁρπαγῆς, ἀλλά (ὁ Ἰησοῦς Χριστός) τά ἀπαρνήθηκε ὅλα, παίρνοντας μορφή δούλου».*

Μέ τούς λόγους αὐτούς ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται στήν σάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, στό μεγάλο καί κορυφαῖο μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως πού ἀποτελεῖ τό κέντρο καί τήν βάση τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς πνευματικῆς ζωῆς μας.

Θά ἐγκύψουμε στήν Καινή Διαθήκη γιά νά διδαχθοῦμε ἀπό ὅσα οἱ θεόπνευστοι συγγραφεῖς ἔγραψαν γιά τό βάθος, τό ὕψος καί τό πλάτος τοῦ γεγονότος τούτου (Πρός Ἐφεσίους γ΄ 18) πού εἶναι ἐνέργεια τοῦ ἀνεξιχνίαστου πλούτου τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἀγάπης Του γιά τήν σωτηρία καί τήν ἀποκατάσταση τοῦ ἀνθρωπίνου γένους πού ἐξέπεσε ἀπό τήν κοινωνία μαζί Του ἕνεκα τῆς παρακοῆς του (Πρός Ἐφεσίους γ΄ 8).

Α΄. Ἡ Καινή Διαθήκη μᾶς λέγει ὅτι ὁ Χριστός μέ τήν ἐνανθρώπηση ἔγινε:

1. Σάρξ.

Θεολογεῖ ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης στίς πρῶτες προτάσεις τοῦ Εὐγγελίου του, ὅτι «*ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο*» (Ἰωάννου α΄ 14).

Δηλαδή : Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἄσαρκος ὡς Θεός ἔγινε σαρκικός.

Τό ἴδιο διδάσκει καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε ὑλικός ὁ ἄϋλος, ἔγινε θνητός ὁ ἀθάνατος, ἔλαβε σῶμα ὁ ἀσώματος, γιά νά ἀφαιρέσει τήν δύναμη τοῦ διαβόλου πού θανάτωσε τούς ἀνθρώπους :

«*Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ᾽ ἔστι τὸν διάβολον*» (Πρός Ἑβραίους β΄ 14).

Δηλαδή : «*Ἐπειδή λοιπόν «τά παιδιά» (δηλαδή οἱ ἄνθρωποι) ἦσαν μέ σάρκα, ἔγινε κι ὁ Ἰησοῦς ἄνθρωπος, μέ σάρκα γιά νά καταργήσει μέ τό θάνατό του αὐτόν πού ἐξουσίαζε τό θάνατο, δηλαδή τό διάβολο*».

2. Ἁμαρτία.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἰλιγγιᾶ μπροστά στήν ἄφατη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατέρα, πού θυσίασε ὡς ἁμαρτωλό τόν ἀναμάρτητο Υἱό Του γιά μᾶς τούς ἁμαρτωλούς.

«*Τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ*» (Πρός Κορινθίους Β΄ ε΄ 21).

Δηλαδή : «*Αὐτόν πού δέ γνώρισε ἁμαρτία, τόν φόρτωσε ὁ Θεός μέ ὅλη τήν ἁμαρτία γιά χάρη μας, γιά νά μπορέσουμε ἐμεῖς μέσω ἐκείνου νά βροῦμε τή σωτηρία κοντά στό Θεό*».

Σ' αὐτή τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ Πατέρα ἀναφέρονται οἱ ἀποστολικοί λόγοι:

«*Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον*» (Ἰωάννου γ΄ 16).

Δηλαδή : «*Τόσο πολύ ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμο, ὥστε παρέδωσε στό θάνατο τό μονογενῆ του Υἱό γιά νά μή χαθεῖ ὅποιος πιστεύει σ' αὐτόν ἀλλά νά ἔχει ζωή αἰώνια*».

«*Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε*» (Πρός Ρωμαίους ε΄ 8).

Δηλαδή : «*Ὁ Θεός ὅμως ξεπερνώντας αὐτά τά ὅρια ἔδειξε τήν ἀγάπη του γιά μᾶς, γιατί ἐνῶ ἐμεῖς ζούσαμε ἀκόμα στήν ἁμαρτία, ὁ Χριστός ἔδωσε τή ζωή του γιά μᾶς*».

Ὅταν ὁ Κύριός μας βαπτίσθηκε στόν Ἰορδάνη ἀπό τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Βαπτιστή ἄν καί δέν ἦταν ἁμαρτωλός ἐν τούτοις δέχθηκε νά βαπτισθεῖ σάν νά ἦταν ἁμαρτωλός· εἰσῆλθε στήν τάξη τῶν ἁμαρτωλῶν ὁ ἀναμάρτητος.

3. Ὑπηρέτης.

Ὁ Κύριος διδάσκοντας τούς Μαθητές Του μέ τό παράδειγμά Του νά ὑπηρετοῦν μέ ταπείνωση ἀλλήλους καί νά μή διεκδικοῦν τιμές καί ἀξιώματα ἀποδεικνύοντας τήν ἀνωτερότητα τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἄλλων, εἶπε:

«*Ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν*» (Λουκᾶ κβ΄ 27).

Δηλαδή : «*Ἐγώ ὅμως εἶμαι σάν τόν ὑπηρέτη ἀνάμεσά σας*».

Τήν ἀξία καί ἀνωτερότητα τῆς ὑπηρεσίας ἐδίδαξε ὁ Κύριος μέ τούς λόγους Του:

«*Οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἂν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ*

ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν».

Δηλαδή : *«Σ' ἐσᾶς ὅμως δέν πρέπει νά συμβαίνει αὐτό, ἀλλά ὅποιος θέλει νά γίνει μεγάλος ἀνάμεσά σας πρέπει νά γίνει ὑπηρέτης σας κι ὅποιος ἀπό σᾶς θέλει νά εἶναι πρῶτος πρέπει νά γίνει δοῦλος σας. Ὅπως κι ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου δέν ἦρθε γιά νά τόν ὑπηρετήσουν, ἀλλά γιά νά ὑπηρετήσει καί νά προσφέρει τή ζωή Του λύτρα γιά ὅλους».*

4. Φτωχός.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, πού κήρυξε τήν μεγάλη ἀγάπη τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τονίζει τήν εὐεργεσία καί προσφορά Του στούς ἀνθρώπους μέ τήν σάρκωσή Του λέγοντας:

«Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε» (Πρός Κορινθίους Β΄η΄ 9).

Δηλαδή : *«Γνωρίζετε, βέβαια, τή χάρη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἦταν πλούσιος κι ἔγινε γιά χάρη σας φτωχός, γιά νά μπορέσετε ἐσεῖς μέ τή φτώχεια τή δική Του νά πλουτίσετε».*

Πλοῦτος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ θεωρεῖται ἡ θεότητά Του. Κατά τήν ἐνανθρώπηση προσέλαβε τήν πτωχή ἀνθρώπινη φύση πού ὑστερεῖτο τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἕνεκα τῆς ἁμαρτίας, κατά τήν ἀποστολική φωνή:

«Πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Πρός Ρωμαίους γ΄23).

Δηλαδή : *«Γιατί ὅλοι ἁμάρτησαν καί βρίσκονται μακριά ἀπό τή δόξα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός ὅμως τούς δικαιώνει χωρίς ἀντάλλαγμα, μέ τή χάρη Του. Γι' αὐτό ἔστειλε τόν Ἰησοῦ Χριστό νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τήν ἁμαρτία»* γιά νά τῆς μεταδώσει τόν πλοῦτο τῆς θεότητός Του, νά τήν ἐξυψώσει καί νά τήν δοξάσει, νά τήν θεοποιήσει.

5. Κατάρα.

Μέ πολλούς τρόπους ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἐξαίρει διάφορες πλευρές τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅπως αὐτή τῆς ἐξαγορᾶς μας.

«*Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα*» (Πρός Γαλάτας γ΄13).

Δηλαδή : «*Ὁ Χριστός μᾶς ἐξαγόρασε ἀπό τήν κατάρα τοῦ νόμου, ἀφοῦ ἔγινε κατάρα γιά χάρη μας*».

Γιά νά κατανοήσουμε ὅσα διδάσκει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀπαραιτήτως πρέπει νά ἔχουμε ὑπ' ὄψι μας ὁλόκληρο τό διάγραμμα τῆς θεολογίας του.

α΄ Ὁ Θεός ἔδωσε ἐντολές καί νόμο στόν ἄνθρωπο.

β΄ Ἡ παράβαση τῶν ἐντολῶν ἐπιφέρει συνέπειες γιά τούς παραβάτες. «*Γέγραπται γάρ· ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τοῦ ποιῆσαι αὐτά*» (Πρός Γαλάτας γ΄10).

Δηλαδή : «*Γιατί ἀναφέρεται στή Γραφή: Καταραμένος ὅποιος δέ μένει πιστός σ' ὅλα ὅσα εἶναι γραμμένα στό βιβλίο τοῦ νόμου καί δέν τά τηρεῖ*».

«*Πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν*» (Πρός Ἑβραίους β΄ 2).

Δηλαδή : «*Κι ὅσοι τόν παρέβηκαν ἤ δέν ὑπάκουσαν σ' αὐτόν δέχτηκαν τήν τιμωρία πού τούς ἔπρεπε*».

γ΄ Ὁ Χριστός δέχθηκε νά τιμωρηθεῖ γιά ὅλους τούς παραβάτες γιά νά τούς ἀπαλλάξει ἀπό τήν τιμωρία.

«*Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἠσθένει διὰ τῆς σαρκός, ὁ Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας καὶ περὶ ἁμαρτίας, κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα*» (Πρός Ρωμαίους η΄3-4).

Δηλαδή : «*Ὁ νόμος, ὅπως ξέρουμε, ἦταν ἀδύνατο νά*

ἐφαρμοστεῖ, ἐξαιτίας τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας. Γι' αὐτό ὁ Θεός ἔστειλε στόν κόσμο τόν Υἱό του, πού γιά νά νικήσει τήν ἁμαρτία πῆρε σάρκα ὅμοια μέ τή δική μας, τήν ἁμαρτωλή, χωρίς νά εἶναι ἁμαρτωλός. Μ' αὐτόν τόν τρόπο καταδίκασε τήν ἁμαρτία ἐκεῖ ἀκριβῶς πού αὐτή ἐκδηλώνεται. Ἔτσι, ἡ ἀπαίτηση τοῦ νόμου ἐκπληρώνεται πιά στή ζωή μας, ἀφοῦ ἐμεῖς δέν ἀκολουθοῦμε τήν πορεία τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά τήν πορεία τοῦ Πνεύματος».

Β΄. Ἡ Καινή Διαθήκη διδάσκει, ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ μέ τήν σάρκωσή Του:

1. Ταπεινώθηκε.

«*Ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ*» (Πρός Φιλιππησίους Β΄ 7-8).

Δηλαδή : «*Ἀλλά τά ἀπαρνήθηκε ὅλα, πῆρε μορφή δούλου κι ἔγινε ἄνθρωπος· καί ὄντας πραγματικός ἄνθρωπος ταπεινώθηκε θελληματικά ὑπακούοντας μέχρι θανάτου καί μάλιστα θανάτου σταυρικοῦ*».

Ὁ Ἰωάννης Ζωναρᾶς σχολιάζει τό νόημα τοῦ ἀποστολικοῦ τούτου λόγου ὡς ἑξῆς:

«*Τί γοῦν ἀδοξότερον δούλου; Καί ὥσπερ εἰ ῥάκει εὐτελεῖ περιβάλλοιτο βασιλεύς τήν προφύραν καλύπτων, ἀδοξία ἐστίν, οὕτω καί τῷ Κυρίῳ ἡ σάρξ εἰς ἀδοξίαν ἦν κατά τό φαινόμενον ἠτιμωμένος δέ ὅτι ἐπί τοῦ ξύλου θανάτου τοῖς πάλαι οὐ μόνον ἄτιμος ἀλλά καί ἐπικατάρατος ὅς δέ πλείονα ὕβριν μέσον δύο ληστῶν ἐκρεμά-*

σθη πάντα δέ ἔπασχεν ἑκουσίως, καί οὐ προστάγματι εἴκων κατά τούς Ἀρειανόφρονας, ἀλλά τήν τῶν βροτῶν σωτηρίαν πραγματευόμενος καί τιμῶν τήν ἀτιμασθεῖσαν φύσιν τιμήν θείαν ἀνεκφράστως τίς γάρ εἰπεῖν δύναται τοῦ μυστηρίου τόν τρόπον» (Ἰωάννου Ζωναρᾶ, Ἑρμηνεία τῶν Ἀναστασίμων Κανόνων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἔκδοσις Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ, Καισαριανή 2009 σ.168).

2. Ἀπορρίφθηκε ἀπό τούς ἀνθρώπους.

«*Εἰς τά ἴδια ἦλθε, καί οἱ ἴδιοι αὐτόν οὐ παρέλαβον*» (Ἰωάννου α΄ 11).

Δηλαδή : «*Ἦρθε στόν τόπο τό δικό του, καί οἱ δικοί του δέν τόν δέχτηκαν*».

Μέ τούς λόγους αὐτούς καυτηριάζει ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης τήν ἀπόρριψη τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τήν ἄρνηση τῆς θεότητός Του καί τήν ἀντίδραση στή διδασκαλία Του ἀπό τούς Ἰουδαίους.

3. Θυσιάσθηκε.

«*Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν*» (Ματθαίου κ΄ 28).

Δηλαδή : «*Ὅπως κι ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου δέν ἦρθε γιά νά τόν ὑπηρετήσουν, ἀλλά γιά νά ὑπηρετήσει καί νά προσφέρει τή ζωή Του λύτρα γιά ὅλους*».

Ἡ θυσία τῆς ζωῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἀποτελεῖ κορύφωση τοῦ μυστηρίου τῆς σαρκώσεως πού εἶναι διακονία στό ἀνθρώπινο γένος.

4. Προσκυνήθηκε καί ἀναγνωρίσθηκε ὡς Θεός.

Μετά τήν ἀνάστασή Του προσκυνήθηκε ἀπό τούς μαθητές Του «*καὶ ἰδόντες αὐτὸν (δηλαδή οἱ Ἀπόστολοι)*

προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν» (Ματθαίου κη΄ 17) καί ἀναγνωρίσθηκε ἀπό τόν ἀπόστολο Θωμᾶ, πού ὡμολόγησε:

«Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου» (Ἰωάννου κ΄ 28).

5. Ἔγινε τό ὑπόδειγμά μας, τό πρότυπό μας.

«*Ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε*» (Ἰωάννου ιγ΄ 15).

Δηλαδή : «*Σᾶς ἔδωσα τό παράδειγμα, γιά νά κάνετε κι ἐσεῖς ὅπως ἔκανα ἐγώ*».

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός φανέρωσε τόν Θεό στούς ἀνθρώπους, ἀλλά καί τόν κατά Θεόν ἄνθρωπο. Εἶναι τό ἀρχέτυπο τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτό θά παραμείνει στούς αἰῶνες τό ἀξεπέραστο πρότυπό μας.

Στήν ἀγάπη.

«*Καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους* » (Ἰωάννου ιγ΄ 34).

Δηλαδή : «*Ὅπως σᾶς ἀγάπησα ἐγώ, νά ἀγαπᾶτε κι ἐσεῖς ὁ ἕνας τόν ἄλλο* ».

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός δίδαξε μέ λόγια καί μέ ἔργα τήν ἀγάπη. Ἡ ἀγάπη ἦταν ἔννοια καί ἦθος ἄγνωστο στόν τότε κόσμο καί δυσκατόρθωτο ἄθλημα γιά ὅλους.

Στήν ταπείνωση.

«*Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, (ὅστις)... ἑαυτὸν ἐκένωσε ...ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν*» (Πρός Φιλιππησίους Β΄ 5 7, 8).

Δηλαδή : «*Νά ὑπάρχει μεταξύ σας τό ἴδιο φρόνημα πού εἶχε κι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, (ὁ ὁποῖος) τά ἀπαρνήθηκε ὅλα..., ταπεινώθηκε θεληματικά*».

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός στεφανώθηκε καί δοξάσθηκε, ἐπειδή ταπεινώθηκε.

Στήν αὐταπάρνηση.

«*Ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ καθὼς γέγραπται· οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ᾽ ἐμέ*» (Πρός Ρωμαίους ιε΄2-3).

Δηλαδή : «*Ἡ συμπεριφορά τοῦ καθενός μας νά εἶναι ἀρεστή στόν πλησίον ὥστε νά τόν βοηθάει νά προκόβει στό ἀγαθό κι ἔτσι νά συντελεῖ στήν οἰκοδομή τῆς ἐκκλησίας. Ἄλλωστε, κι ὁ Χριστός δέν ἔζησε γιά νά εὐαρεστήσει τόν ἑαυτό του, ἀλλά, ὅπως λέει ἡ Γραφή, οἱ ὕβρεις ὅσων σ᾽ ἔβριζαν, Θεέ, ἔπεσαν πάνω μου».*

Τήν αὐταπάρνηση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξηγεῖ παραστατικά ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὡς ἑξῆς:

«*Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὅτι ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε*» (Πρός Ρωμαίους ε΄6-8).

Δηλαδή : «*Γιατί ὁ Χριστός, παρ᾽ ὅλο πού ἤμασταν ἀκόμη ἀνίκανοι νά κάνουμε τό καλό, πέθανε γιά μᾶς, τούς ἀσεβεῖς ἀνθρώπους, στόν προκαθορισμένο καιρό. Δύσκολα θά ἔδινε κανείς τή ζωή του ἀκόμα καί γιά ἕνα δίκαιο ἄνθρωπο. Ἴσως ἀποφάσιζε κανείς νά πεθάνει γιά κάποιον καλό ἄνθρωπο. Ὁ Θεός ὅμως ξεπερνώντας αὐτά τά ὅρια ἔδειξε τήν ἀγάπη του γιά μᾶς, γιατί ἐνῶ ἐμεῖς ζούσαμε ἀκόμα στήν ἁμαρτία, ὁ Χριστός ἔδωσε τή ζωή του γιά μᾶς».*

Στό πάσχειν ἀδίκως.

«*Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ* » (Α΄ Πέτρου β΄ 21).

Δηλαδή : «*Σ' αὐτό σᾶς κάλεσε ὁ Θεός. Γιατί ὁ Χριστός πέθανε γιά μᾶς, ἀφήνοντάς σας τό ὑπόδειγμα γιά νά βαδίσετε στ' ἀχνάρια του*».

Ἡ εὐαγγελική ζωή ἀπαιτεῖ κόπους καί θυσίες. Ὁ πιστός ὀφείλει νά καταβάλει αὐτούς τούς κόπους, ὅπως ὁ Κύριος κάλεσε «*Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι*» (Ματθαίου ιστ΄ 24).

Δηλαδή : «*Ὅποιος θέλει νά μέ ἀκολουθήσει, ἄς ἀπαρνηθεῖ τόν ἑαυτό του, ἄς σηκώσει τό σταυρό του κι ἄς μέ ἀκολουθεῖ*».

Στήν ὑπηρεσία.

«*Εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας* » (Ἰωάννου ιγ΄ 14).

Δηλαδή : «Ἄν, λοιπόν, ἐγώ ὁ Κύριος κι ὁ Διδάσκαλος σᾶς ἔπλυνα τά πόδια, ἔχετε κι ἐσεῖς τήν ὑποχρέωση νά πλένετε ὁ ἕνας τά πόδια τοῦ ἄλλου ».

Ἡ ἀνωτερότητα τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύεται ὅταν ὑπηρετοῦν τούς ἀδελφούς τους μέ ταπείνωση.

Στήν μαρτυρία.

«*Καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον*» (Ἰωάννου ιζ΄ 18).

Δηλαδή : «*Ὅπως ἐσύ ἔστειλες ἐμένα στόν κόσμο, ἔτσι κι ἐγώ ἔστειλα αὐτούς στόν κόσμο*».

Τό ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ συνεχίζουν οἱ μαθητές Του πού ἐργάζονται γιά τόν ἴδιο σκοπό ὅπως καί Ἐκεῖνος.

Γ΄. Ὁ Ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ἐξήγησε τό σκοπό τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του, διδάσκοντας ὅτι ἦλθεν:

1. Ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ Πατέρα.

«*Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, ἐκεῖνον λήψεσθε* » (Ἰωάννου ε΄ 43).

Δηλαδή : «*Ἐγώ ἦρθα ἐξουσιοδοτημένος ἀπό τόν Πατέρα μου, ἐσεῖς ὅμως δέν μέ παραδέχεστε ἄν ἔρθει κάποιος ἄλλος ἀπό δική του πρωτοβουλία, αὐτόν θά τόν δεχτεῖτε*».

«*Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ᾽ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον*» (Ἰωάννου γ΄ 16).

Δηλαδή : «*Τόσο πολύ ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμο, ὥστε παρέδωσε στό θάνατο τό μονογενῆ του Υἱό γιά νά μή χαθεῖ ὅποιος πιστεύει σ᾽ αὐτόν ἀλλά νά ἔχει ζωή αἰώνια*».

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ἦλθε στό κόσμο σταλμένος ἀπό τόν Θεό Πατέρα.

2. Μάρτυρας τῆς ἀληθείας.

«*Εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ*» (Ἰωάννου ιη΄ 37).

Δηλαδή : «*Ἐγώ γι᾽ αὐτό γεννήθηκα καί γι᾽ αὐτό ἦρθα στόν κόσμο, γιά νά φανερώσω τήν ἀλήθεια*».

Μακριά ἀπό τόν Χριστό ἐπικρατεῖ, πλάνη, σύγχυση, ψεῦδος, ἀπάτη.

3. Φῶς γιά ὅσους ἐπιθυμοῦν νά μή ζοῦν στό σκοτάδι.

«*Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ*» (Ἰωάννου ιβ΄ 46).

Δηλαδή : «*Ἐγώ ἦρθα στόν κόσμο σάν φῶς, ἔτσι ὥστε ὅποιος πιστεύει σ᾽ ἐμένα νά μή μείνει στό σκοτάδι*».

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός μέ τήν σάρκωσή Του ἐφώτισε τήν ζωή μας διαλύοντας τά σκοτάδια τῆς ἄγνοιας.

4. Διάκονος μέχρι θυσίας.

«*Καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν*» (Μάρκου ι΄ 45).

Δηλαδή : «*Γιατί καί ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου δέν ἦρθε γιά νά τόν ὑπηρετήσουν, ἀλλά γιά νά ὑπηρετήσει καί νά προσφέρει τή ζωή Του λύτρα γιά ὅλους*».

Οἱ μαθητές τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπ᾽ αὐτόν τόν λόγο ὀφείλουν νά συνειδητοποιήσουν ὅτι μαθητεία στόν Μεγάλο Διδάσκαλο σημαίνει νά ἀποκτήσεις τό ἴδιο φρόνημα καί νά συμπεριφέρεσαι ὅπως Ἐκεῖνος.

5. Σωτήρας τῶν χαμένων.

«*Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός*» (Λουκᾶ ιθ΄ 10).

Δηλαδή : «*Ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου ἦρθε γιά νά ἀναζητήσει καί νά σώσει αὐτούς πού ἔχουν χάσει τό δρόμο τους*».

Ὁ Θεός Πατέρας δέν ἀδιαφόρησε ὅταν οἱ ἄνθρωποι Τόν ἐγκατέλειψαν οὔτε ἀπέφευγε νά ἐνεργήσει ὅ,τι ἦταν ἀπαραίτητο γιά νά τούς ἐπαναφέρει σέ κοινωνία μαζί Του. Μ᾽ αὐτό τόν τρόπο ἔδειξε τήν πατρότητά Του καί τήν θεϊκή ἀγάπη Του γιά τούς ἀνθρώπους.

6. Κριτής τῶν καρδιῶν καί διανοιῶν.

«*Εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπωσι καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται*» (Ἰωάννου θ΄ 39).

Δηλαδή: *«Ἦρθα γιά νά φέρω σέ κρίση τόν κόσμο, ἔτσι ὥστε αὐτοί πού δέ βλέπουν νά βροῦν τό φῶς τους, κι ἐκεῖνοι πού βλέπουν ν' ἀποδειχτοῦν τυφλοί».*

Στούς λόγους αὐτούς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ φαίνεται ὅτι ἡ διάθεση εἴτε σέ φέρνει κοντά εἴτε σέ ἀπομακρύνει ἀπό τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό.

Δ΄. Βιβλική ἀνακεφαλαίωση τοῦ μυστηρίου τῆς σαρκώσεως.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος συνοψίζει καί ἀνακεφαλαιώνει τό μυστήριο τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ὡς ἑξῆς:

«Ὁμολογουμένως μέγα ἐστί τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον».

«Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί» Ἡ ἐνσάρκωση Του.

«Ἐδικαιώθη ἐν πνεύματι» Ἡ βεβαίωση τῆς θεότητός Του.

«Ὤφθη ἀγγέλοις» Ἡ ταπείνωσή Του.

«Ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν» Ὁ εὐαγγελισμός τῶν ἀνθρώπων.

«Ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ» Ἡ ἀποδοχή τοῦ κηρύγματος.

«Ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» Ὁ δοξασμός Του (Α΄ Τιμ. γ΄ 16).

